
REKONCYLIJOWAĆ (1) *vb pf*

1 sg m con bych rekuncyljowãł.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde brak.

Doprowadzić do pojednania z kimś [reconcilio – zasie jednam, przywodzę ku jedności Mącz 62d; – ugadzam niezgodne Calep; jednam niezgodne; przejednywam kogo obrażonego – reconcilio Cn] [kogo komu]: Ma Krol IM [...] exemplum Pana zmarłego ze choc wzawiedzionych rzeczach nie chciał Pana Gnieznńskiego znizyć, y owszem mam listy iego, [...] gdzie rosказował mi to abych się znim porównał y iemu go rekuncyliował ActReg 118.

Cf [REKONCYLIJOWANY]

LWil